

○ คำสั่ง

คำร้องที่ ๓๕๖/๒๕๖๗
คำสั่งที่ ๖๘๒/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { จำเอก แदनไทย หิรัญรัตน์ ผู้ฟ้องคดี
 นายเทศมนตรีเมืองหนองสำโรง ที่ ๑
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์ คำสั่งตุลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง และคำขอให้ระงับคำสั่งตุลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๗๐/๒๕๖๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สังกัดเทศบาลเมืองหนองสำโรง ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุตรธานี ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ กรณีเมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง นักบริหารงานทั่วไป ๖ สังกัดเทศบาลเมืองหนองสำโรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๑๒๐๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการ กำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางครุภัณฑ์ตามโครงการจัดซื้อรถดับเพลิงถังน้ำในตัวชนิดผสม และฉีดโฟมอัตโนมัติ ขนาด ๖ ล้อ ความจุไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์ ตามประกาศประกวดราคาของเทศบาลเมืองหนองสำโรง ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการฯ ได้กำหนดรายละเอียด คุณลักษณะหัวฉีดชนิดปรับฝอย ข้อ ๒๒.๔ หัวฉีดชนิดปรับฝอยมีด้ามจับ สีขาวหรือสีเขียวแบบด้ามปืน และมีคั่นโยกสีเหลืองบังคับวาล์วในการเปิด - ปิดหัวฉีด เพื่อสะดวกต่อการมองเห็นให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตัวอาคาร ข้อ ๒๒.๙ ต้องผลิตจากโรงงานที่ได้ รับรองมาตรฐาน มอก./ISO ๙๐๐๑ ในขอบข่ายการออกแบบและผลิตอุปกรณ์ และข้อ ๒๒.๑๐ ผู้เสนอราคาจะต้องเป็นตัวแทนจำหน่ายโดยตรงหรือได้รับการแต่งตั้งจากตัวแทนจำหน่าย หรือ ผู้แทนจำหน่ายโดยตรงของหัวฉีดดับเพลิง โดยมีเอกสารหลักฐานมาแสดงในวันที่ยื่นขอเสนอราคา อันมีลักษณะเป็นการลือคสเปคและเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท เจ้าพระยา ลีดดิง จำกัด เป็นผู้มีสิทธิ เข้าทำสัญญากับเทศบาลเมืองหนองสำโรง โดยมุ่งหมายมิให้การแข่งขันในการเสนอราคา อย่างเป็นธรรม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ไม่ได้กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา และการไต่สวนข้อเท็จจริง และข้อมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับ เรื่องเรียนไว้ดำเนินการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ แม้จะเริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนใหม่ ในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังกล่าวใช้บังคับ แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติข้อมูลความผิดเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงเป็นการชี้มูลความผิดเกินกว่าสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน และไม่ปรากฏว่ามีการ ขยายระยะเวลาการไต่สวนแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาจึงไม่ผูกพัน ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะพิจารณาโทษและสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงาน คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เพื่อขอความเห็นชอบให้ลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยไม่ต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติม

/จนมีคำสั่ง...

จนมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของผู้ฟ้องคดีไม่ถือว่าเป็นการลือคสเปค เนื่องจากเป็นการนำข้อมูลของหน่วยงานหรือบริษัทผู้ค้าต่าง ๆ ที่ได้จากการสืบค้นมาพิจารณาประกอบกันแล้วเลือกข้อกำหนดที่จะเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ทางราชการมากที่สุด เช่นเดียวกับที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ กำหนดในการจัดซื้อ และตามรายงานการไต่สวนของคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์ที่สมควรได้จากบุคคลใด ประกอบกับการจัดซื้อก็ต่ำกว่าราคากลาง จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ประการสำคัญในคดีอาญา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๒๕/๒๕๖๕ ว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางได้รับผลประโยชน์ตอบแทน ผู้ฟ้องคดีมีความตั้งใจ มุ่งหมายที่จะซื้อพัสดุที่มีคุณภาพดีเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ซึ่งระดับเพลิงที่ซื้อยังคงใช้งานได้ดีตลอดมาจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ประกอบคุณงามความดีเป็นที่ประจักษ์ จึงให้รอกการลงโทษไว้ ๒ ปี จึงเห็นได้ชัดแจ้งว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดียังไม่ครบองค์ประกอบความผิดทางวินัยทั้งสองฐาน เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนที่จะใช้รายงานการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาพิจารณาโทษของผู้ฟ้องคดีโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ คำสั่งลงโทษโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี ที่ให้ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๒. ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ คืนเงินเดือน ค่าตอบแทน เงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดพึงได้ตามกฎหมายให้แก่ผู้ฟ้องคดีนับแต่วันที่ถูกลบออกจากราชการ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษา ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ความว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากคำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยา ในภายหลัง กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้รับเงินเดือน สิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ตามสิทธิ

/ที่พืงมี...

ที่พึงมีพึงได้ในฐานะข้าราชการ และขาดโอกาสและความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ แม้ต่อมาภายหลังหากศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งพิพาทอันมีผลให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการ ย่อมไม่อาจที่จะทดแทนความเสียหายต่อสถานภาพแห่งสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ได้รับเงิน ค่าตอบแทน เงินรางวัลประจำปี และเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำงาน ให้กับเทศบาลเมืองหนองสำโรงเลย ในขณะที่เดียวกันเทศบาลเมืองหนองสำโรงก็ต้องจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน เงินรางวัลประจำปี และเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ให้แก่ผู้มาดำรงตำแหน่งแทนผู้ฟ้องคดี กลับกลายเป็นว่าเทศบาลเมืองหนองสำโรงจะต้องจ่ายเงินเดือนให้กับผู้ฟ้องคดีและผู้ที่มาดำรง ตำแหน่งแทนในวันเวลาเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อเทศบาลเมืองหนองสำโรง นอกจากนั้น หากศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาก็ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงาน ของเทศบาลเมืองหนองสำโรงแต่อย่างใด เนื่องจากการทะเลาะการบังคับตามคำสั่งพิพาทมีผลเพียง ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลเท่านั้น และ ถือเป็นมาตรการทางกฎหมายในการช่วยบรรเทาหรือยับยั้งความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แก่ผู้ฟ้องคดีที่หากต่อมาศาลปกครองจะมีคำพิพากษาว่าคำสั่งพิพาทนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากจะไม่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารงานของเทศบาลเมืองหนองสำโรงแล้ว การให้ ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมต่อไปยิ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของเทศบาล เมืองหนองสำโรงมากกว่าที่จะให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไปโดยที่ผลคดียังไม่สิ้นสุด เพราะผู้ฟ้องคดี เป็นบุคลากรหลักมีหน้าที่ช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดสาธารณภัยต่าง ๆ สามารถทำคุณประโยชน์ ให้กับหน่วยงานราชการและด้านการช่วยเหลือประชาชนเป็นอย่างยิ่ง จนได้รับการยกย่องชมเชย และเป็นหัวใจใจของผู้บังคับบัญชา โดยมีองค์ความรู้และวุฒิบัตรเพื่อประกอบการพิจารณาของ ศาลปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งอ้างตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กล่าวคือ พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๙ บัญญัติว่า ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานใหม่อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิด ตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑ (อด)/๑๖๒๗ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความผิดฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา จึงได้มีหนังสือเทศบาลเมืองหนองสำโรง ลับ ที่ อด ๖๒๕๐๑/๒๗ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้พิจารณาบททวนมติดังกล่าว ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดอุดรธานี ได้มีหนังสือเทศบาลเมืองหนองสำโรง ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐ (อด)/๑๓๕๗ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ทบทวนมติเดิมและให้ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามมติเดิมภายในสามสิบวัน จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือเทศบาลเมืองหนองสำโรง ลับ ที่ อด ๖๒๕๐๑.๔/๕๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ เสนอเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานีพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ พร้อมทั้งได้แจ้งคำสั่งให้ทราบในวันเดียวกัน จากการดำเนินการดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่ได้กำหนดไว้ ตามมาตรา ๙๑ (๒) และมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อ ๘๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยชอบแล้ว ดังนั้น คำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใต้อาณัติข้อเท็จจริงและข้อมูลความผิดผู้ฟ้องคดีเกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี จึงไม่อาจถือเอาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ เห็นว่า ระยะเวลาการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญข้างต้น เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดเพื่อให้การไต่สวนเสร็จสิ้นโดยเร็ว ดังนั้น แม้การไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวจะใช้ระยะเวลาดำเนินการเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ ก็มีได้มีผลทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงที่เป็นไปโดยชอบต้องเสียไปแต่อย่างใด

ส่วนประเด็นที่ว่า หากให้คำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีมีผลบังคับต่อไปจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีและหน่วยงานของรัฐที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังหรือไม่ นั้น เห็นว่า

/หากภายหลัง...

หากภายหลังผู้ฟ้องคดีชนะคดีและศาลเพิกถอนคำสั่งที่ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดี ย่อมได้คืนซึ่งสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ อันพึงมีพึงได้ตามที่กฎหมายกำหนดอยู่แล้ว ประกอบกับผลของคำสั่งที่ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการคงจำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่จะเข้ารับราชการหรือทำงานเป็นพนักงานในหน่วยงานของทางราชการเท่านั้น หาได้จำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดี ที่จะประกอบอาชีพอิสระอื่นแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงมีความอิสระที่สามารถประกอบอาชีพอื่น เพื่อหารายได้เลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวรวมถึงชำระหนี้สินของผู้ฟ้องคดีในระหว่างวันที่คำสั่ง ปลดออกจากราชการยังมีผลใช้บังคับอยู่ได้ ดังนั้น การให้คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีมีผลใช้บังคับต่อไป จึงไม่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังแก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนหากศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา จะเป็นปัญหาและอุปสรรคแก่การบริหารงานของเทศบาลเมืองหนองสำโรงหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่คัดค้านในประเด็นนี้ ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะ ทูลเกล้าฯ บังคับตามคำสั่งลงโทษดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า การออกคำสั่งลงโทษ ทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามรูปแบบขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่ง ตามที่กฎหมายกำหนดและการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการไต่สวนโดยชอบ ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติมอบหมายให้คณะผู้ไต่สวน เบื้องต้นดำเนินการไต่สวน ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว อันเป็นวันเริ่มดำเนินการไต่สวนและได้ขยายระยะเวลาการไต่สวนเบื้องต้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติวินิจฉัยความผิดของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงเป็นการไต่สวนและ มีความเห็นหรือวินิจฉัยไม่เกินสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเดียวกัน และหากต่อมาศาลปกครองมีคำพิพากษา ให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมกลับ เข้ารับราชการและได้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ คืน แต่หากผู้ฟ้องคดีไม่อาจกลับคืนสู่ฐานะหรือ ตำแหน่งเดิม ผู้ฟ้องคดีก็สามารถเรียกร้องให้เทศบาลเมืองหนองสำโรงชดเชยค่าเสียหายแก่ ผู้ฟ้องคดีได้ การให้คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีมีผลใช้บังคับต่อไป จึงไม่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง อีกทั้งการให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ต่อไปย่อมทำให้เกิดอุปสรรคและวิกฤติศรัทธา ต่อเทศบาลเมืองหนองสำโรงหรือทำให้ประชาชนเกิดความสงสัยได้ว่าเหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงกลับมา ปฏิบัติราชการได้ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และทำให้ขาดความเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป การที่ผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปทั้งที่มีคำสั่ง ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้วย่อมเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือ

/แก่การบริการ...

แก่การบริการสาธารณะได้และส่งผลกระทบต่อปัญหาอุปสรรคในการปราบปรามการทุจริต
ของประเทศในภาพรวม ดังนั้น จึงยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับ
ตามคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า
มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวโดยให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๑
ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี
หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการไต่สวนของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คดีหมายเลขดำ
ที่ ๔๑ - ๑ - ๖๗๑/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ประกอบกับคำชี้แจง
ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้เป็นคณะกรรมการ
กำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางครุภัณฑ์ ตามโครงการจัดซื้อรถดับเพลิงถังน้ำ
ในตัวชนิดผสมและฉีดโฟมอัตโนมัติ ขนาด ๖ ล้อ พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑ คัน ความจุไม่น้อยกว่า
๖,๐๐๐ ลิตร ตามประกาศประกวดราคาของเทศบาลเมืองหนองสำโรง ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙
ต่อมา บริษัท ไทยวินเนอร์ ทรีค จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ร้องเรียนต่อ
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ผู้ตรวจเงินแผ่นดินภาค ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า โครงการดังกล่าว
มีการลือคสเปคและมีการขายเอกสารประกวดราคาแพงเกินสมควร จังหวัดอุดรธานีจึงมีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าวมายังผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จากนั้น
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ รายงานจังหวัดอุดรธานีว่าได้มีการ
แก้ไขการกำหนดราคาขายเอกสารประกวดราคาจากราคา ๕,๐๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาท
ส่วนคุณลักษณะเฉพาะรถดับเพลิงมิได้มีการลือคสเปคแต่อย่างใด จากนั้นสำนักตรวจสอบพิเศษ
ภาค ๖ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนคุณลักษณะ
ตามข้อร้องเรียน ผู้ฟ้องคดีพร้อมนายประวิทย์ ปัตถาวะโร รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองสำโรง
(ขณะนั้น) ได้เข้าพบและขอคำปรึกษาเจ้าหน้าที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ยกเลิกประกาศประกวดราคา ลงวันที่ ๗ มกราคม
๒๕๕๙ ต่อมา ในประกวดราคาในครั้งที่ ๒ ซึ่งเป็นครั้งที่พิพาท คณะกรรมการฯ ได้ประชุมทบทวน
คุณลักษณะของรถยนต์ดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามการชักท้วงของจังหวัดอุดรธานี และสำนัก
ตรวจสอบพิเศษภาค ๖ จากนั้น คณะกรรมการฯ ได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙
กำหนดรายละเอียดคุณลักษณะหัวฉีดชนิดปรับฝอย ข้อ ๒๒.๔ หัวฉีดชนิดปรับฝอยมีด้ามจับสีขาว
หรือสีเขียวแบบด้ามปืน และมีคันโยกสีเหลืองบังคับวาล์วในการเปิด - ปิดหัวฉีดเพื่อสะดวก
ต่อการมองเห็นให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตัวอาคาร ข้อ ๒๒.๕ ต้องผลิตจากโรงงาน
ที่ได้รับรองมาตรฐาน มอก./ISO ๙๐๐๑ ในขอบข่ายการออกแบบและผลิตอุปกรณ์ และ

/ข้อ ๒๒.๑๐...

ข้อ ๒๒.๑๐ ผู้เสนอราคาจะต้องเป็นตัวแทนจำหน่ายโดยตรงหรือได้รับการแต่งตั้งจากตัวแทนจำหน่าย หรือผู้แทนจำหน่ายโดยตรงของหัวฉีดดับเพลิง โดยมีเอกสารหลักฐานมาแสดงในวันที่ยื่นขอเสนอราคา และได้รายงานผลดังกล่าวให้ผู้อำนวยการกองคลังเพื่อจัดซื้อตามระเบียบต่อไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ประกวดราคาจัดซื้อรถดับเพลิง ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีผู้ซื้อเอกสารจำนวน ๖ ราย แต่ปรากฏว่า บริษัท ไทยวินเนอร์ ทรัค จำกัด ได้มีหนังสือร้องเรียนเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ว่า ยังคงมีการสมยอมกันในการเสนอราคา โดยยังคงมีการลือคสเปคในข้อ ๑๘.๔ ข้อ ๒๐.๑๖ ข้อ ๒๒.๑๐ ข้อ ๒๓.๖ และข้อ ๒๔.๒ คณะกรรมการฯ ได้นำประเด็นเรื่องร้องเรียนครั้งที่ ๒ เข้าหารือกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุดรธานี (ฝ่ายจัดซื้อจัดจ้าง) เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ต่อมา คณะกรรมการฯ พิจารณาเรื่องร้องเรียนแล้วเห็นควรดำเนินการจัดหาต่อไป ผลการประกวดราคา ปรากฏว่า บริษัท เจ้าพระยาสิद्धิง จำกัด เสนอราคาต่ำสุด เป็นเงินจำนวน ๖,๙๗๓,๐๐๐ บาท และต่ำกว่าราคากลาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงทำสัญญาซื้อขายกับบริษัทดังกล่าว เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์จะเห็นว่า เมื่อบริษัท ไทยวินเนอร์ ทรัค จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ร้องเรียนว่า การประกวดราคาจัดซื้อรถดับเพลิงมีการลือคสเปคและมีการขายเอกสารประกวดราคาแพงเกินสมควร ผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคาครุภัณฑ์ตามโครงการดังกล่าว ได้ประชุมและเสนอความเห็นรายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อให้เป็นไปตามข้อทักท้วงของจังหวัดอุดรธานีและสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ที่ได้มีข้อเสนอแนะในกรณีดังกล่าว และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ยกเลิกประกาศประกวดราคา ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ และในการประกวดราคาในครั้งที่ ๒ ครั้งพิพาทตามประกาศเทศบาลเมืองหนองสำโรง ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงข้อกำหนดในประกาศประกวดราคาแล้ว ปรากฏว่า บริษัท ไทยวินเนอร์ ทรัค จำกัด ซึ่งไม่ได้ซื้อของประกวดราคาก็ยังได้มีหนังสือร้องเรียนเป็นครั้งที่ ๒ โดยมุ่งเน้นไปที่การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคาครุภัณฑ์ ข้อ ๒๒.๔ หัวฉีดชนิดปรับฝอยมีด้ามจับสีขาวหรือสีเขียว แบบด้ามปืน และมีคันโยกสีเหลืองบังคับวาล์วในการเปิด - ปิดหัวฉีด เพื่อสะดวกต่อการมองเห็นให้กับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ในตัวอาคาร ข้อ ๒๒.๙ ต้องผลิตจากโรงงานที่ได้รับรองมาตรฐาน มอก./ISO ๙๐๐๑ ในขอบข่ายการออกแบบและผลิตอุปกรณ์ และข้อ ๒๒.๑๐ ผู้เสนอราคาจะต้องเป็นตัวแทนจำหน่ายโดยตรงหรือได้รับการแต่งตั้งจากตัวแทนจำหน่าย หรือผู้แทนจำหน่ายโดยตรงของหัวฉีดดับเพลิง เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางในการจัดซื้อจัดจ้างครั้งพิพาท ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงให้รับฟังได้อย่างชัดแจ้งว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

/มีการกำหนด...

มีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคาอันดับเพลิงที่มีลักษณะเป็นการลือคสเปค เป็นการเฉพาะ อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท เจ้าพระยา ลีตดิง จำกัด ที่ชนะการประกวดราคา และเมื่อมีการร้องเรียนในกรณีดังกล่าวเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ฟ้องคดีก็ได้พยายามแก้ไขเรื่องดังกล่าวโดยปรึกษาและขอคำแนะนำจากส่วนราชการต่าง ๆ อันแสดงให้เห็นเป็นนัยประการหนึ่งว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างไม่เป็นธรรม หรือกีดกันผู้เสนอราคารายอื่น หรือเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เสนอราคารายใดรายหนึ่งเป็นการเฉพาะ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าผู้ที่ซื้อของประกวดราคาครั้งพิพาทจำนวน ๖ ราย ร้องเรียนว่ามีการลือคสเปค แต่อย่างใด นอกจากนี้ ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมีการทุจริตต่อหน้าที่ ด้วยการได้รับประโยชน์ที่มีควรได้จากผู้ประกอบการ หรือการกระทำของผู้ฟ้องคดีจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ประกอบการรายใดเป็นการเฉพาะเจาะจงในการประกวดราคาครั้งดังกล่าว ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน สามารถพิจารณาโทษโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และถือว่ารายงานเอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติชี้มูลความผิดเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ก่อนออกคำสั่งที่พิพาทได้ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งการให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปย่อมมีผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากการเป็นข้าราชการ และนอกจากผู้ฟ้องคดีจะได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการไม่ได้รับเงินเดือน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการต่าง ๆ ตามสิทธิที่พึงมีพึงได้แล้ว ในระหว่างนี้ผู้ฟ้องคดียังต้องขาดโอกาสและความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการตามสิทธิที่ควรจะได้รับ อีกทั้งหากศาลได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งพิพาทในภายหลังย่อมมีผลเพียงให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการและมีสิทธิได้เงินเดือนรวมถึงค่าตอบแทนอื่น (ถ้าหากมี) ย้อนหลังเท่านั้น แต่สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาลของบิดา มารดาและบุตร จะเบิกไม่ได้หากไม่ได้อยู่ในตำแหน่งราชการ กรณีจึงเป็นความเดือดร้อนเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สังกัดเทศบาลเมืองหนองสำโรง มีการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการ ซึ่งหากให้ผู้ฟ้องคดียังคงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจะเป็นอุปสรรคในการบริหารงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองหนองสำโรง แต่ประการใด ดังนั้น กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ตามมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ความว่า คดีนี้สืบเนื่องจากมีผู้กล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ได้มีมติมอบหมายให้คณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น คณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหา มีมูล จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิการคัดค้านคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีรับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาและสิทธิของตนโดยตลอด และได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือแล้ว เมื่อคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้รวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงเสร็จสิ้นแล้ว จึงจัดทำรายงานและสำนวนการไต่สวนเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาและมีมติ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาพยานหลักฐานตามสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๖๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ๖ เทศบาลเมืองหนองสำโรง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางครุภัณฑ์รถดับเพลิง ได้กำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะตามประกาศประกวดราคาของเทศบาลเมืองหนองสำโรง ฉบับลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อ ๒๒ หัวข้อชนิดปรับฝอย อันเป็นการกระทำการโดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดเงื่อนไข อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคา โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และการกระทำได้กล่าวเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท เจ้าพระยา ลีตติง จำกัด เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับเทศบาลเมืองหนองสำโรง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเทศบาลเมืองหนองสำโรงและต่อระบบราชการ มีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

/ว่าด้วยการ...

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ และมีมูลเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๑๙ วรรคสอง ประธานกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ส่งรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นการใช้อำนาจตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติชี้มูลความผิดทางอาญา ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดเดียวกัน จึงอยู่ในกรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ต้องมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดดังกล่าวโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐/๒๕๖๖ และคำวินิจฉัยที่ ๑๑/๒๕๖๖ ที่วินิจฉัยว่า มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา โดยให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกนั้น เป็นเพียงการบัญญัติกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของการดำเนินการทางวินัยเท่านั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตราดังกล่าวแม้มีลักษณะก้าวล่วงการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาอยู่บ้างก็ตาม แต่กระบวนไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักเกณฑ์ในการดำเนินการ ที่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการดำเนินการทางวินัยโดยคณะกรรมการ

/สอบสวนวินัย...

สอบสวนวินัยและผู้บังคับบัญชา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง จึงไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ เมื่อข้อเท็จจริงในชั้นนี้ยังไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเงื่อนไขอื่นอีก และเมื่อพิจารณาถึงความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับจากการที่ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากการเป็นข้าราชการ ก็ไม่ถึงขนาดจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจนยากแก่การเยียวยาในภายหลังได้ เพราะหากต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ก็เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย โดยดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ตลอดจนสวัสดิการตามเดิม และผู้ฟ้องคดีสามารถเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าวชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีได้ จึงเป็นกรณีที่สามารถเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ ในทางกลับกัน หากศาลมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามเดิม หากต่อมาศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรัฐน่าจะร้ายแรงกว่าและเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ยากกว่าเป็นแน่แท้ ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นบุคคลผู้มีความประพฤติในลักษณะที่เสื่อมเสีย หากจะให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความคุ้มครองชั่วคราวย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานของป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่ให้มีประสิทธิภาพและอาจไม่ได้รับความน่าเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป อาจก่อให้เกิดการเสื่อมประสิทธิภาพในการใช้บังคับกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และอาจทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะได้ อีกทั้งการที่จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความคุ้มครองชั่วคราวย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับรายได้ สิทธิประโยชน์ ตลอดจนสวัสดิการที่สูญเสียไปนับแต่ถูกลงโทษ ซึ่งหากต่อมาศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับไปในระหว่างการได้รับความคุ้มครองชั่วคราว ซึ่งย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารงานและทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้การบริหารราชการของเทศบาลหนองเมืองสำโรงต้องมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสามารถจัดหาบุคลากรเข้ามาทดแทนได้ โดยแต่ละคนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถไม่น้อยไปกว่าผู้ฟ้องคดี เมื่อพิจารณาถึงส่วนได้เสียแล้วจึงถือว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรัฐย่อมได้รับผลกระทบมากกว่าความเสียหายของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ดังกล่าว จึงไม่เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๗๒ วรรคสาม

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ และมีคำสั่งระงับคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวไว้ชั่วคราวก่อนวินิจฉัยอุทธรณ์ด้วย

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งการให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปย่อมมีผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากการเป็นข้าราชการ และได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการไม่ได้รับเงินเดือน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการต่าง ๆ และยังต้องขาดโอกาสและความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการตามที่ควรจะเป็นและได้รับ จึงเป็นความเดือดร้อนเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ตามมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้เป็นการชั่วคราว หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมามีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด วรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรค

/ที่อาจเกิดขึ้น...

ที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๗๒ วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่ากฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ศาลมีอำนาจสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ตามที่เห็นสมควร จากระเบียบข้างต้นเห็นได้ว่า ระเบียบดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ศาลมีอำนาจที่จะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ อย่างไรก็ตาม การที่ศาลจะมีอำนาจออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้จะต้องปรากฏเงื่อนไขหรือเหตุสามประการประกอบกัน กล่าวคือ ประการแรก กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่สอง การให้กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และประการที่สาม การทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

กรณีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า มูลเหตุแห่งคดีนี้สืบเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้น กรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่สังกัดเทศบาลเมืองหนองสำโรง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี กำหนดคุณลักษณะเฉพาะเอื้อประโยชน์ให้ผู้เสนอราคาบางรายและสมยอมกัน ในการประกวดราคาโครงการจัดซื้อรถดับเพลิง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบเบื้องต้นปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนต่อไปได้ จึงมีมติเห็นชอบให้มอบหมายคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้นเพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณารายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๔๑ - ๑ - ๖๗๑/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ แล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เห็นชอบตามความเห็นของคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้น โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติชี้มูลความผิดว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ๖ สังกัดเทศบาลเมืองหนองสำโรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรงที่ ๑๒๐๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคาครุภัณฑ์ ตามโครงการจัดซื้อรถดับเพลิงถึงน้ำในตัวชนิดผสม

/และฉัดโฟม...

และฉีดโฟมอัดโนมัตติ ขนาด ๖ ล้อ ความจุไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์ ผู้ฟ้องคดี ในฐานะคณะกรรมการฯ ได้กำหนดรายละเอียดคุณลักษณะหัวฉีดชนิดปรับฝอย อันมีลักษณะ เป็นการลือคสเปคและเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท เจ้าพระยา ลีดดิง จำกัด เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญา กับเทศบาลเมืองหนองสำโรง โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ทำให้ เทศบาลเมืองหนองสำโรงได้รับความเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจ ในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๗/๑ ประกอบพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็น มาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ และมีมูลเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๑๙ วรรคสอง และให้ส่ง รายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ฟ้องคดี และส่งรายงาน สำนวน การไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือเทศบาลเมืองหนองสำโรง ลับ ที่ อด ๖๒๕๐๑.๔/๕๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ เสนอเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานีพิจารณาโทษทางวินัย

/กับผู้ฟ้องคดี...

กับผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ ได้มีมติเห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนคดีอาญา นั้น อัยการสูงสุดได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นจำเลยต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๙/๒๕๖๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิดและฐานความผิดเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดทางอาญาผู้ฟ้องคดีต่อมา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๒๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งก่อนสืบพยาน จำเลยทั้งสองขอลงคำให้การปฏิเสธเดิม และให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้องทุกข้อกล่าวหา โดยศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๔ (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งเป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางในการจัดซื้อรถดับเพลิงของเทศบาลเมืองหนองสำโรง กำหนดคุณลักษณะอันเป็นการล่อลวงและเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท เจ้าพระยาลีลิตตั้ง จำกัด เป็นผู้มิสิทธิเข้าทำสัญญากับเทศบาลเมืองหนองสำโรง การกระทำของจำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๔ (ผู้ฟ้องคดี) จึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้โอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐตามที่โจทก์ฟ้อง พิพากษาว่า จำเลยที่ ๔ (ผู้ฟ้องคดี) มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา

/ต่อหน่วยงาน...

ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๑ เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๖ ปี และปรับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๔ ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๓ ปี และปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีและคำร้องประกอบคำรับสารภาพของจำเลยที่ ๔ จึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ให้คุมความประพฤติไว้ ๑ ปี

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๑๙ วรรคสอง ซึ่งการลงโทษผู้ฟ้องคดีข้างต้นเป็นผลมาจากการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และในการชี้มูลดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้มูลว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคา โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

/พ.ศ. ๒๕๔๒...

พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ และอัยการสูงสุดได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นจำเลยต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ แล้ว ซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่า จำเลยที่ ๔ (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งเป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางในการจัดซื้อรถดับเพลิงของเทศบาลเมืองหนองสำโรง กำหนดคุณลักษณะอันเป็นการลือคสเปค และเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท เจ้าพระยา ลีดดิง จำกัด เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับเทศบาลเมืองหนองสำโรง การกระทำของจำเลยที่ ๔ (ผู้ฟ้องคดี) จึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทนอันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคา โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้ออกมาแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ในชั้นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อไม่เข้าเงื่อนไขที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับด้วยเหตุดังกล่าวแล้ว ศาลจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง และการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะหรือไม่ เพราะมิได้ทำให้ผลแห่งคำวินิจฉัยของศาลเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด กรณีจึงไม่มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าวตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ส่วนคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้ชั่วคราวก่อนวินิจฉัยอุทธรณ์ นั้น

/เห็นว่า...

เห็นว่า เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งกลับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว จึงให้ยกคำขอดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และยกคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ขอให้ศาลปกครองสูงสุด ระวังคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนวินิจฉัยอุทธรณ์

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเมธี ชัยสิทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะเนิง จันทร์สงเคราะห์

